

تأثیر برخی مواد شیمیایی در جوش خوردن محل پیوند گردوی ایرانی (*J. regia* L.)

جلیلی مرندی، رسول

دانشیار گروه باغبانی دانشگاه ارومیه

در این آزمایش تأثیر چهار محلول شیمیایی به نامهای هیدروکسیل آئیزول بوتیل دار شده (BHA)، هیدروکسیل تولوئن بوتیل دار شده (BHT)، اسید اسکوربیک (AA) و اسیداینیدول بوتیریک (IBA) بر جوش خوردن محل پیوند گردو با غلظت‌های ۰، ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر در اول شهریور ۱۳۷۸ از طریق اجرای روش آماری فاکتوریل با طرح بلوک‌های تصادفی در سه تکرار به ارزیابی گذاشته شد. پیوندکها قبل از عمل پیوند به مدت ۵ دقیقه در غلظت‌های مختلف محلول‌های مورد آزمایش قرار داده شد و سپس به روش پیوند شکمی روی پایه‌های بذری یکساله پیوند زده شد. مشاهدات نشان دادند که محلول شیمیایی و غلظت محلول در میزان جوش خوردن محل پیوند نهالهای گردو از نظر آماری معنی‌دار می‌باشد ($P < 0/01$). تأثیر محلول‌های شیمیایی BHA، AA و IBA در میزان جوش خوردن محل پیوند بیشتر بود با افزایش غلظت محلول، میزان جوش خوردن محل پیوند افزایش یافت و در غلظت ۱۵۰ میلی‌گرم در لیتر درصد موفقیت، بیشتر از غلظت‌های دیگر بود. اثر متقابل محلول‌های شیمیایی × غلظت محلول بر جوش خوردن محل پیوند گردو نیز معنی‌دار بود. با توجه به نتایج حاصل می‌توان گفت که بالاترین میزان موفقیت پیوند (۱۰۰٪) در محلول‌های شیمیایی BHA و IBA با غلظت ۱۵۰ و ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر و نیز در محلول AA با غلظت ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر مشاهده گردید.